

Принцът и Момчето

Ирландска приказка

Рано една сутринь принцът, като се разхождалъ, видѣлъ едно момче да кара една крава къмъ чифлика му. Кравата била много буйна, и горкото момче не можело да я води и обуздае. Селянчето, което не познавало принца, му извикало:

— Хей, господине, ела и ми помгони да отведемъ това животно въ онази кѣща.

Принцътъ продължилъ разходката си, като не далъ видѣ да се разбере, че забелязалъ момчето, което непрестанно му викало за помощъ.

Най-после селянчето, като разбрало, че не ще може да се справи съ кравата, извикало съ отчаянъ гласъ:

— Господине, ела тукъ и ми помогни, и азъ ще ти дамъ половината отъ паритѣ, които ще получа като отведа кравата!

Принцътъ отишълъ и протегналъ рѣка да му помогне.

— Е, казалъ принцътъ, като карали кравата, колко пари мислишъ да ти дадатъ за тази работа?

— Не зная, — отговорило момчето, но сигуренъ съмъ, че ще ми дадатъ нѣщо, защото хората отъ оная голѣма кѣща сж добри къмъ всѣкого.

Като стигнали до една пѣтечка, принцътъ се отбилъ и се завтекълъ къмъ дома си. Той извикалъ единъ слуга, далъ му една златна монета и му заповѣдалъ да я даде на селянчето, което ще доведе кравата. Тогавъ принцътъ бързо изтичалъ на сѣщото мѣсто, отъ което се отбилъ, за да срещне момчето.

— Е, приятелю, колко пари ти дадохъ, — попиталъ принцътъ?

— Единъ грошъ, — отвърнало селянчето. На, вземи половината!

— Сигурно си получилъ повече отъ единъ грошъ, — настоявалъ принцътъ.

— Не, — казало селянчето, — това е всичкото, което получихъ и азъ мисля, че единъ грошъ е предостатѣченъ за това, което извършихъ.

— Азъ не мисля така, — възразилъ принцътъ. Тука навѣрно има грѣшка. Азъ съмъ приятелъ на принца, и ако ти се върнешъ съ мене до кѣщата му, азъ съмъ сигуренъ, че ще го убедя, да ти даде повече.

